

JE TO MATKA, KDO SMIŘUJE DĚTI

Otázka jednoty je mariánská otázka. Je to matka, kdo smiřuje děti.

Není to snad Mariino přání, dát svou dobrotu a svou péči k tomu, aby Kristovu Nevěstu, Církev, po dlouholeté námaze v této věci potěšila a přivedla k naplnění toto požehnání jednoty všech údů křesťanské rodiny, vznešeného plodu jejího mateřství? Papež Lev XIII. Světlo 17/2008

BEZ DUCHA SVATÉHO

Bůh je daleko,
Kristus je minulost,
Církev je pouhá organizace,
autorita je panovačnost,
misie jsou propaganda,
křesťanské chování
je morálka otroků.
kult je evokace,

ALE S DUCHEM SVATÝM

Bůh je věčná synergie,
Kristus vstal z mrtvých
a je s námi.
Evangelium je síla života.
Církev je společenství s Trojicí,
autorita je osvobozující síla,
misie jsou Letnice,
liturgie je památka i anticipace,
lidské jednání je zbožštěno.

Světlo 19/2008

MYŠLENKY P. PIA

Kdyby stání na nohou záviselo jen na nás, spadli bychom při prvním vánku. (...) Důvěrujme vždy v Boží dobrotu, a tak vždy zakusíme, jak dobrý je Pán.

(...) začni a vyznej se s pokorou a sklíčeností před Bohem z toho, na co ses rozpomněl, a svěř to sladkému milosrdenství Toho, který podpírá ty, kteří padají, (...) on je pozvedá tak rychle a tak sladce, že si ani nevšimnou, že padli a byli pozdviženi, protože Boží ruka zvedá rychleji, než si to stačí uvědomit.

V přemíře vášní a nedobrych příhod ať nám pomáhá blahá naděje v Jeho nevyčerpatelné milosrdenství: pospěšme s důvěrou k stolici milosrdenství, kde On se starostlivou úzkostí otce nás očekává v každé chvíli; a i když jsme si před Ním vědomi své neschopnosti splatit dluh, nepochybujme o odpuštění, které bylo slavnostně proneseno nad našimi chybami. Položme na ně náhrobní kámen, tak jako ho zde položil Pán.

Při svých každodenních nevěnostech se pokoř, pokoř se, pokoř se vždy. Když tě Pán uvidí skloněného až k zemi, podá ti ruku a postará se sám, aby tě přitáhl až k sobě.

Byla to nekonečná Boží moudrost, která vložila do našich rukou prostředky, abychom mohli zkrášlit svou duši, i když ji zdeformujeme hříchem. Stačí, aby duše byla ochotna spolupracovat s Boží milostí, a její krása může dosáhnout takového lesku, nádhery a půvabu, aby mohla k sobě přitahovat láskou a úžasem nejen zrak andělů, ale samotného Boha, a to podle svědectví samotného Písma: „Král, tj. Bůh, se zamiloval do tvé krásy.“

On (Ježíš) mě stále miluje a tiskne mě k sobě stále více. Zapomněl na mé hříchy a dalo by se říct, že si vzpomíná jen na své milosrdenství.

Cítím stále více velkou potřebu odevzdat se s plnou důvěrou Božímu milosrdenství a složit v Boha svou jedinou naději.

Buď učenlivý k podnětům milosti a naslouchej vnuknutím a jeho nabídkám. Nestyď se za Krista a jeho nauku.

Podle 30giorni 2/3 2008 Světlo 18/2008